

El-overfølsomhet: «En svak buldring som stadig blir sterkere»

Denne teksten ble først publisert på <http://einarflydal.com> den 13.06.2022

Fra det franske nettstedet «[LINKY, LA 5G ET LEUR MONDE](#)» («AMS-målerne, 5G og deres verden») har jeg hentet og oversatt den følgende teksten om både fortvilelsen og håpet til dem som rammes av el-overfølsomhet, og om at dette er noe som ser ut til å kunne ramme alle. Og det ser ut til å ramme stadig flere i takt med økningen av eksponeringen for menneskeskapte elektromagnetiske felt i omgivelsene.

Einar Flydal, den 13. juni 2022

EN SVAK BULDRING SOM STADIG BLIR STERKERE ...

(<https://refuser-compteur-linky.fr/le-bruit-de-fond-qui-grossit/>)

Lagt ut 2. juni 2022 Forfatter: Nicolas Bérard

Hvor mange mennesker lider av elektromagnetiske bølger i dag? Hvor mange kommer til å lide i morgen? Spørsmålet er åpent. Vitnesbyrdene florerer.

10. mai samlet rundt førti el-overfølsomme personer seg i et skogholt ved Morbihan i Faouët, for å forsøke å finne fram til hva de nå skulle gjøre. Eldre mennesker, unge, menn, kvinner, noen høyt utdannede, andre ikke... Alle slags typer var representert, og det bekrefter at ingen er immun mot å utvikle el-overfølsomhet.

«Jeg levde normalt, men helsen min begynte å bli dårligere», vitnet for eksempel Jade*, som er i tjuårene. «Jeg klarte ikke lenger å konsentrere meg, det var blitt umulig for meg selv å følge med på filmen jeg satt og så på. Jeg mistet oversikten over hva jeg gjorde, som om jeg hadde Alzheimers.»

Hun ender opp med å knytte sin tilstand til radiobølgene etter å ha møtt en el-overfølsom person ved en tilfeldighet. Siden den gang har hun funnet seg en relativt beskyttet midlertidig bolig, hvor hun kan gjenvinne kreftene. Men hvor lang tid tar det før den blir innhentet av en ny sender? «Jeg har et lyst humør, jeg er alltid positiv. Jeg skulle bare ønske at jeg kunne leve normalt.»

DÅRLIG SKJULT...

Også utenfor disse møtene i skogholtet får jeg stadig oftere høre disse vitnesbyrdene ved mer tilfeldige møter: Élise*, pensjonist, måtte flytte, forlate byen til fordel for landsbygda, for der er hun mindre utsatt. Mannen hennes støtter henne, men sosialt går el-overfølsomheten hennes dårlig: «Noen mennesker forstår, andre tror jeg er gal.» Hun møter imidlertid jevnlig mennesker som i likhet med henne lider under den elektromagnetiske forurensningen.

«En dag måtte vi bestille en rørlegger til huset. Jeg ba ham om å slå av mobiltelefonen og forklarte hvorfor. Han fortalte oss da at han hadde tvillinger på 5 år, hvorav den ene er el-overfølsom. Han var en stor fyr, men han begynte å gråte mens han fortalte oss hva sønnen hans gikk gjennom, som for eksempel at han må sove på et eget rom på førskolen, atskilt fra kameratene sine.»

I Monts d'Arrée, (i Finistère), er Louis* en del av en gruppe som kjemper mot en mobilmast som skal settes opp der. «Vi prøvde å samle så mange som mulig, så vi tok kontakt med alle, også en nabo som slett ikke deler vårt politiske syn. Og helt overraskende fortalte han oss at han ville hjelpe oss fordi kona hans var el-overfølsom. Vi ante ingenting om det.»

Disse vitnesbyrdene, som dukker opp fra intet, kan kanskje vise, for det første, de vanskelighetene som de el-overfølsomme har med å snakke åpent om problemet sitt, og for det andre, at det skjer en stille men kraftig økning av el-overfølsomhet. Det er å frykte at dette ondet vil ende med å eksplodere i ansiktet på myndighetene, som fortsatt prøver å late som om det ikke eksisterer.

Nicolas Bérard

* Disse vitnesbyrdene ble samlet inn under uformelle diskusjoner. Siden jeg ikke har bedt om deres tillatelse til å publisere deres vitnesbyrd, har jeg valgt å bruke fiktive fornavn.